

Ik denk dat wij niet op de meest gebruikelijke manier in contact gekomen zijn met Veronique van IMMO-TURKUAZ.

Het was al lang onze droom een plekje onder de zon te hebben, alleen hadden we altijd gedacht dat dit ergens in Spanje zou zijn. Nu en dan werd eens op het internet gesurft om te zien of we in Spanje iets naar onze zin vonden. Op een gegeven moment vonden we wat wij dachten "het" appartement van onze dromen. We vonden het terug tussen andere appartementen in Spanje, alleen bleek naderhand dat Mahmutlar niet in Spanje lag, maar wel in Turkije. Maar het leek ons wel héél interessant. Het waren Nederlandse mensen die dit appartement te koop aanboden. We maakten een afspraak met deze mensen, die bij ons thuis kwamen en met alle mogelijke lof én foto's het appartement aanprezen. De foto's waren prachtig en we spraken af van eens ter plaatse te gaan zien want we wilden uiteraard het appartement ook echt bezichtigen. Vanaf de daaropvolgende dag werden wij opgebeld om een definitieve afspraak te maken en de vluchten te boeken. Op dat moment waren we nog volledig overtuigd dat dit onze stek onder de zon zou worden, en zo boekten wij onze vluchten naar Mahmutlar.

Achteraf kwamen echter de vragen, waarom moesten die vluchten zo snel geboekt worden? Waar waren we toch mee bezig, waren die mensen toch wel 100 % betrouwbaar? Maar de vluchten waren geboekt, en we zouden ter plaatse gaan. Daar konden we niet meer aan uit.

Toevallig stond op die bepaalde zondag in de Zondagskrant een artikel i.v.m. de beurs "Second Home" in Gent. Dit artikel was van Veronique Matthijs van Immo-Turkuaz, die wij helemaal niet kenden, maar haar E-mail adres stond in het artikel en dus mailden we haar i.v.m. het appartement dat we zouden gaan bezichtigen, met de vraag waarop we moesten letten en wat zij ons kon aanraden. We kregen onmiddellijk reactie met alle mogelijke zaken waarop we moesten letten, best ook een advocaat hierbij betrekken om zeker te spelen en in ons geval de tapu (= het eigendomsbewijs van het appartement) opvragen bij die Nederlandse mensen om zeker te zijn dat ze inderdaad de eigenaars waren. Op iedere bijkomende vraag kregen we prompt een antwoord, zelfs al kende Veronique ons helemaal niet. Wij stelden haar ook de vraag of zij ons kon bijstaan in geval wij het appartement zouden kopen. Dat was geen probleem. Verder nodigde Veronique ons uit op een infoavond in Gent i.v.m. het aankopen van onroerend goed in Turkije en alles wat hieraan te pas kwam. In Gent hebben we Veronique dan voor het eerst ontmoet, en daar leerden we ook Frances en Ellen van Mecitoğlu kennen die op deze info-avond Side voorstelden en de projecten die ze daar reeds hadden en nog aan het realiseren waren. Alle verdere info i.v.m. onroerend goed aankopen in Turkije werden duidelijk uitgelegd.

Veronique gaf ons de wijze raad van

- 1. zeker niet in de euforie van vakantie, zon enz. te beslissen van het appartement te kopen, maar van dit rustig thuis, achteraf, te beslissen*
- 2. te zorgen dat we met andere appartementen kon vergelijken en zeker niet het eerste het beste te nemen, want uiteindelijk was en is dit een heel belangrijke stap.*

Kort voor we vertrokken naar Turkije werden nog wat andere mogelijkheden doorgemaid, en zo ook de brochure van Okeanos Apartments in Side, een project van Side House. Dit zag er zéér interessant uit, alleen vreesden wij dat dit boven ons budget zou zijn. Er werd via Veronique een afspraak gemaakt met Frances die ons in Mahmutlar zou komen afhalen om naar een aantal projecten gaan kijken.

Toen we in Mahmutlar toekwamen, was de eerste indruk héél positief. We kwamen er dan ook midden de nacht toe, want van Antalya Airport was het ongeveer 2 u rijden met de auto alvorens je ter plaatse geraakte. 's Morgens merkten we echter dat Mahmutlar vol stond met allemaal hoge appartementenblokken, 10-tallen rijen vol, een groot deel daarvan leegstaand, wat zeker niet interessant was naar verhuurbaarheid toe. Dit was niet direct wat wij als ons plekje onder de zon zagen. De foto's die we bij die Nederlandse mensen gezien hadden, waren allemaal zo getrokken geweest dat het echt niet opviel dat dit één kluwen van grote, hoge wolkenkrabbers was. Ook de kwaliteit van het appartement zelf viel héél erg tegen volgens onze Belgische normen. En op de koop toe waren die Nederlandse mensen, met wie we samen het appartement bezochten, zeer opdringerig. Al de eerste ochtend onmiddellijk begonnen ze te vragen wat we zouden beslissen. We moesten op een gegeven moment echt vlakaf zeggen dat we NIET van plan waren van in de euforie van de vakantie te beslissen en dat we dat maar achteraf wilden doen, gewoon om hen wat op afstand te houden. Verder waren ze ook niet erg gelukkig over het feit dat we met een advokate wensten te werken. Zij wilden met een Nederlandse makelaar in Mahmutlar zelf werken en in feite hadden ze ingepland dat we daar onmiddellijk alle documenten zouden tekenen. Gelukkig vertrokken ze na een paar dagen, want de opdringerigheid en continue aanwezigheid van die mensen in je nabijheid was verre van aangenaam.

Zoals afgesproken verscheen Frances om ons op te halen om naar Side te gaan. De mogelijkheid om in Alanya naar enkele appartementen te gaan zien, zegden we af, omdat we inmiddels in Alanya geweest waren, en ook dat was voor ons een te grote stad met te veel wolkenkrabbers en veel te veel toeristen en drukte. Ook dat was niet wat we zochten. Zo reden we met Frances naar Side, terwijl we onderweg de lotgevallen met onze Nederlandse vrienden vertelden. In dat opzicht was Frances helemaal anders : zij luisterde naar ons, naar wat voor ons belangrijk was en wat wij in feite zochten, zodanig dat ze daar al een beeld van had. Zo kwamen we dan aan in Side House, waar we kennis maakten met Halil. Samen met Halil en Frances bezochten we het oude Side, wat ons enorm aansprak. De hotels bevinden zich meest aan de West-kust en meer hotels mogen er niet meer bijkomen. Appartementen mogen wel nog gebouwd worden, maar in Side mogen die maximum 3 verdiepingen hoog zijn, waardoor het stadje ons véél meer aansprak. We bezochten een project van Side House dat al 2 jaar oud was, waar wij onmiddellijk konden vergelijken met het appartement in Mahmutlar. Kwalitatief was het véél beter gebouwd. Dan bezochten we een apartment in Side in dezelfde prijsklasse als ons budget, maar dat viel tegen. En zo kwamen we toe bij Okeanos, waar men nog volop aan het werken was. Eind juni 2010 moest het project af zijn. De eerste indruk was super, net zoals op de brochure die we thuis gezien hadden. Alleen was het budget hoger dan we oorspronkelijk voorzien hadden, en dus dienden we eens goed te overleggen. We zouden de volgende dag nog eens teruggaan en onderweg terug naar Mahmutlar werd e.e.a., samen met Frances, op een rijtje gezet. Op géén enkel moment werd door Frances druk uitgeoefend om te kopen, wat een hele verademing was vergeleken bij die andere mensen.

De volgende dag reden we dan met Frances terug naar Side, nogmaals Okeanos gaan bezoeken en gezien onze interesse groot was, maar we niet van plan waren onmiddellijk te beslissen, werd ons het voorstel gedaan om vrijblijvend een voorlopig contract te tekenen waarop onderaan duidelijk vermeld stond dat, zonder toestemming van onze kant, het contract als nietig werd verklaard. We beslisten van dit te doen, en op dat moment bepaalden we ook de kleur van onze keuken, welke deuren we zouden nemen, het kleur voor de muren, enz. ... Indien we dan uiteindelijk beslisten hiermee door te gaan, moesten we niet nog eens terug naar Side gaan, want we konden ook niet om de haverklap verlof nemen.

Eenmaal thuis beslisten we van de grote stap te zetten. Hiervoor namen we opnieuw contact op met Veronique, die ons aanraadde van e.e.a. in Turkije door een advokate te laten regelen. Het enige wat we hiervoor moesten doen, was op het Turkse consulaat een volmacht te laten tekenen voor onze advokate, Alev, zodanig dat zij alles ter plaatse voor ons kon regelen. Eens we dat document hadden, werd dit door een medewerkster van Veronique persoonlijk afgeven aan Alev, zodanig dat zij voor ons alle administratie kon doen i.v.m. tapu, ISCAN, enz. Wij moesten ons daar in feite niets van aantrekken. Ook zorgde Alev ervoor dat op onze naam een rekening geopend werd in een bank in Side.

Toen we vorige zomer dan naar Side gingen, verbleven we eerst in een ander appartement, want ons eigen appartement was natuurlijk nog niet bemeubeld. Samen met Halil gingen we dan op stap : meubels gaan kiezen, lusters, gordijnen, noem maar op. En vonden we niet onmiddellijk wat we wilden, dan was dat geen enkel probleem. Dan gingen we 's anderendaags wel naar een andere winkel. Niets was hem te veel, hij stond ons echt overal bij met raad en daad. En niet alleen Halil, alle mensen op het project waren echt om ter vriendelijkst. Eens de voorlopige meubels geleverd werden, konden we verhuizen naar ons eigen appartement. Het was namelijk zo dat de meubels die wij gekozen hadden, een hoeksalon, dat dit speciaal diende gemaakt te worden. Intussen kregen we tijdelijk een andere salon om te gebruiken tijdens ons verblijf. Beeld je zoiets maar eens in bij ons in België !!

Eind vorig jaar zijn we dan nog een week teruggedaan naar ons appartement. Inmiddels waren onze definitieve meubels natuurlijk al aangekomen. We gingen nog op zoek naar snuisterijen om het appartement wat gezelliger te maken, want buiten de meubels zelf stond er nog niets. Ook hier konden we weer met alle mogelijke vragen terecht bij Halil.

In diezelfde periode kwam ook Alev, onze advokate, die alles volledig op onze naam liet zetten. Daarmee bedoel ik het water, de electriciteit, ook werden we officieel ingeschreven in de gemeente Side, zodanig dat alles nu 100 % op onze naam staat. Ook de tapu (eigendomsbewijs) staat inmiddels op onze naam. In feite is onze zoektocht, dank zij Veronique van Immo-Turkuaz, probleemloos verlopen en hebben we ons nooit echt zorgen gemaakt over het aankopen in een vreemd land. Vele mensen reageerden inderdaad in de aard van 'durven jullie dat wel', of 'is dat wel verstandig', maar bij ons is alles héél vlot verlopen. We hebben eindelijk onze plek onder de zon gevonden, en ik ben ervan overtuigd dat wij en ook onze kinderen er vele mooie tijden zullen beleven, in een stralend zonnetje, ver weg van ons druilerige België. Voor ons is onze droom in ieder geval uitgekomen, dank zij de hulp van Veronique, Frances, Halil en Alev !

Claudine en Geert – 15/02/2011